

Karalama

– Aydın Akdeniz · 02 Ekim 2012

Uzandığım çayırılıkta gözlerim kapalı rüzgârı dinliyorum. Kurbağa gibiyim ciğerlerim şişerken. Gözlerim yuvalarında fıldır fıldır. Haykıracağım. İçimdeki yumruyla boğazım tıkanmasa. Gitse yanımdan. Çavlına doğru uzaklaşsa. Çalı çırpıyla gölgen düşüyor yola da vazgeçiyorum. İki büklüm duruşuna el sallıyor. Bana kalırsa daha çok gelişine. Belki yabancı biriyle konuşulacak ortak şey bulunamadığında duyulan o sıkıntıdan kurtulmaktan hoşnuttu, nereden bileyim.

Duman koca bir leke olup düşüyor aramıza. Konuşmalarımız kuru dal ve yaprak yığınınına gömülü. Kırılğan. Tetikte. Kıvılcımla harlamaya hazır. Geceyle iplik iplik dağılmasa sabaha dek ateşin başında öylece kalabilirdik. Gözlüğüyle oynamaktan usanıyor sonunda. Dili çözülüyor. Öksürüklerin arasında işittin mi ? Şeytanın aklına gelmeyecek şeyler anlattı. Hem, yüzünde gölgeler dolaşmıştı konuşurken. Ateşin şavkı mı düşmüştü, yoksa öyle mi görmüştüm. Hareketlenmeyle irkiliyoruz.

Hırlamalar, salya, sümük sesi derken birden fırladılar karanlıktan da rahatladık. Attığımız kemik parçalarına gelmişler meğer. Pişecek parça parça ette gözleri. Neyseki yetecek kadar var.Yırtık kulaklı olanı sürüden azıcık geride. Klarnet ve davula uzaktan uluması gülünçtü. Sallana sallana oyuna kalkmanız da. Ayaklandığı sıra donuktu ateşin rengi. Canlanıp bir kayaya yapışıyor şimdi. Kim dedim bu, boş şişeye bir de sana bakarak. “ Şu köyden.” Cevabın kısacık. Kurnazca. Demek, nasıl istersem öyle anlayacağım. Laf ebeliğine düşkünlüğüm yok, bir “hımmm” la geçiştiriveriyorum.

Tanıdığım birini hatırlatmasından rahatsızım. Toparlanıyorum. Ateşe yanlamasına oturmak görüş açısını yarıya indireceği gibi hafızasını da zorluyor. Hesapladım.Yılları parmaklarıma iki kez dağıttım. Olmadı yüzüne bir daha baktım. Saçları bunun ki gibi kırdır şimdi. Ağız kenarında çarpık gülümsemesiyle karşımda duran ya o'ysa.Uzak olasılık değil ki su akar yatağını bulur. Dikiş tutturamayıp belki geri dönmüştür. Görünüşçe pek değişmediğim geliyor aklıma. Şanslı sayılmazdım. “ Buralı değil miydin sen?” diye soruyor çünkü. Sazlıktaki hışırtı, seste boğum boğum yükselen acı ve öfkeyle duraksıyoruz. Barut kokusu alıyor burnum. Havlamayla yırtılan kumaş sesi çekiliyor geceden. Gözlüklü, pantolon paçasını sıyrırken ellediği her yer kırmızı lekelerle doldu. Şişede kalan alkolü boca etti yaraya, köpükler arasında ısırtıklarını gördük. Öykünüyor şimdi. Ortada tüfek yokken atışıyla kuyruğunu titretmişmiş. Hayvan, nasıl yapar bunu akıl erdiremiyorum.
